

'Flags' | 'Σημαίες'

Vicky Dracos Contemporary Art, PDR, Athens, Greece 1991
Gloria Gallery, Nicosia, Cyprus 1993

ΚΕΡΔΟΣ, 15/10/1992 ΑΘΗΝΑ

γράφει η Τζένη Βασιλούνη Δημοσιογράφος

'ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ ΜΕ ΤΙΣ ΣΗΜΑΙΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ'

Με 24 ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό ο νεαρός ζωγράφος Βασίλης Καρακατσάνης, συνεχίζει σταθερά την επιτυχημένη καλλιτεχνική του πορεία με μια ακόμη θεματική έκθεση. Πρόκειται για την νέα του δουλειά με τον τίτλο "Σημαίες" που θα παρουσιάσει από τις 20 Οκτωβρίου μέχρι τις 30 Νοεμβρίου στη γκαλερί της Βίκυς Δράκου. Οι "Σημαίες" έρχονται να προστεθούν σε μια σειρά άλλων θεματικών εκθέσεων που προηγήθηκαν (τις χάρτινες τσάντες, τα σπίτια του Αμβούργου, τις πόλεις στην Ισπανία, τα ρούχα, τα χαλιά), που χαρακτηρίζουν εν τέλει και τις εικαστικές προτιμήσεις του ζωγράφου <<που δεν τον ενδιέφεραν ποτέ ξεκάρφωτα πράγματα, όπως μια βάρκα, ένα σπίτι, μια φιγούρα>>.

Στην έκθεση μπορεί κανείς να δει τις σημαίες 48 ευρωπαϊκών χωρών, φυσικά και την Ελληνική, σε μια εικαστική σύνθεση, μικτής τεχνικής, <<όπου οι σημαίες των ευρωπαϊκών κρατών γίνονται το ερέθισμα μιας εικαστικής ανάλυσης, είτε από τα σχήματα, είτε από τα χρώματα και δημιουργεί μια αυτοδύναμη εικαστική πρόταση. Ως σύνολο έργων μας υπενθυμίζει την Ευρώπη την ήπειρο που ζούμε, τα προβλήματα της, αλλά ίσως και τις λύσεις τους>>.

Μετά την Αθήνα η έκθεση θα παρουσιασθεί στη Λευκωσία. Με πλούσια εικαστική παιδεία (ζωγραφική ΑΣΚΤ Αθήνας (76-81) [.....] συντήρηση αρχιτεκτονικών μνημείων στο Centro Europeo (85) της Βενετίας, ο Βασίλης Καρακατσάνης στα 35 του χρόνια είναι ένας καταξιωμένος καλλιτέχνης. Που συνεχίζει με πάθος και σκληρή δουλειά πιστεύοντας ότι <<αν αξίζεις θα πετύχεις>>.

Δηλώνει <<παγκόσμιος και μόνο>> με σημείο αναφοράς του την Ελλάδα, τον τόπο που γεννήθηκε και την Ευρώπη, την ήπειρο που πατάει, όπως λέει χαρακτηριστικά λέει.

Στην σύντομη συνάντηση που είχαμε με τον Β. Καρακατσάνη του ζητήσαμε, εκτός από την δουλειά του, να μας πει πως <βλέπει> την εικαστική έκφραση στην Ελλάδα και κατά πόσο γενικότερα ο χώρος της τέχνης έχει την ενεργό συμπαράσταση (ηθική και υλική) της πολιτείας. Χωρίς περιστολές απαντά:

<<Χάλια. Θα πρέπει να αλλάξουν πολλά>>. Για να προσθέσει όμως με την συνεχή αυτοαναίρεση και αμφισβήτηση που χαρακτηρίζει τους καλλιτέχνες: <<Αλλά βέβαια και αυτό που θα ήθελα να αλλάξω έχει ομορφιά μέσα του... Αφού από αυτό αντλώ τα ερεθίσματά μου..>>.

Για την πολιτεία πιστεύει ότι θα πρέπει να ενισχύσει την ιδιωτική πρωτοβουλία, η οποία κατά την γνώμη του με την μορφή της χορηγίας μπορεί να ενισχύσει και να προβάλλει την τέχνη αφού πολλοί επιχειρηματίες έχουν αποφασίσει ότι <<ο χώρος της τέχνης είναι ένα κομμάτι που μπορούν να αφήσουν την σφραγίδα τους...>>. Όσο για το Επιμελητήριο Εικαστικών Τεχνών ο Β. Καρακατσάνης θα πει <<Είναι ότι χειρότερο έχει να αντιμετωπίσει η εικαστική πραγματικότητα. Δυσκινητικότατο, παλαιομοδίτικο και έντονα πολιτικοποιημένο>>.